

Arrest

nr. 218 911 van 26 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 8 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 november 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat MAERTENS, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 april 2018, verklaart er zich op 7 mei 2018 vluchteling.

1.2. Op 5 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Baraldanda, Pokhara (Kaski district). In 2055/2056 (Nepalese kalender, komt overeen met 1998/2000 in de Westerse tijdsrekening) sloot u zich aan bij de maobadi. U probeerde dorpelingen te overtuigen zich eveneens aan te sluiten. Een tweetal maanden later slachtte en at u net als andere maobadi en dorpelingen een koe omdat er amper voedsel voorhanden was. U slachtte en at nog twee koeien in de zes volgende maanden. U kende gedurende jaren geen enkel probleem. In 2073 (2016/2017) nam u afstand van de maobadi en werd u aanhanger van de partij van Netra Bikram Chand, de "Nepal Maobadi Netra Bikram Chand". Wederom probeerde u dorpelingen te overtuigen zich aan te sluiten. Op 5.1.2074 (18 april 2017) huwde u in Nepal met K.S. die legaal in België verblijft. Vijftien à twintig dagen voor uw vertrek uit Nepal in 2017 liet uw buurman J.B.P. u op straat weten dat in uw afwezigheid enkele politieagenten u thuis hadden gezocht. Aangezien de agenten u thuis niet vonden vroegen ze uw buurman waar u bent en zeiden hem dat u werd beschuldigd van het slachten van een koe en dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd. U weet niet wie er klacht tegen u heeft ingediend, noch waarom u plots van deze feiten beschuldigd wordt, maar u vermoedt dat uw sympathie voor Netra Bikram Chand een rol speelt aangezien hij zich tegen de maobadi, die in de regering zetelen, kant. Sinds u het nieuws van uw buurman vernam bleef u overdag weg van uw woning. U overnachtte wel nog thuis. Andere dorpelingen spraken u aan over het politiebezoek en vroegen wat er scheelde. Uiteindelijk verliet u op 10.9.2074 (25 december 2017) Nepal. U trok naar India vanwaar u op 13 februari 2018 aan de hand van uw eigen paspoort naar Roemenië vloog. U reisde over land verder naar België waar u op 7 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U vreest bij een terugkeer een levenslange opsluiting of executie wegens het doden van een koe. U bent in het bezit van uw citizenshipcard, uw geboorteakte, uw huwelijksakte en een kopie van de Belgische verblijfstitel van uw partner.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst dienen de nodige vraagtekens geplaatst te worden bij uw beweerde reisweg en de daarbij gebruikte documenten. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken met een vals paspoort van India naar Roemenië gevlogen te hebben. Het paspoort bevatte uw naam en uw foto maar u wist niet of de overige informatie in het paspoort klopte (Verklaring DVZ vraag 24 en vraag 31). Voor het Commissariaat-generaal gaf u evenwel te kennen met uw eigen paspoort gereisd te hebben (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen ontkende u dergelijke zaken verklaard te hebben voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder is het opmerkelijk vast te stellen dat u niet weet of het paspoort waarmee u gereisd heeft al dan niet een visum bevatte. U stelde dat het paspoort een sticker bevatte, maar kon niet zeggen of dit een visum betrof. Verdere details hieromtrent, zoals het land dat het mogelijke visum had uitgereikt of de geldigheidsduur ervan, kon u evenmin geven (CGVS, p. 4). Gelet op de mogelijkheid om op internationale luchthavens ondervraagd te worden over uw reisdocumenten en de inhoud ervan kan echter verwacht worden dat u op de hoogte bent van dergelijke informatie. Tot slot is het opmerkelijk vast te stellen dat u, zelfs na confrontatie met informatie, ontkende ooit eerder geprobeerd te hebben om naar België te komen of om een visum aan te vragen (CGVS, p. 4-5). Uit uw administratief dossier blijkt evenwel dat u in april 2016 probeerde om een visumaanvraag in te dienen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat er geen geloof aan uw relaas kan gehecht worden blijkt bovendien uit volgende vaststellingen. Waar u voor het Commissariaat-generaal stelde dat u effectief een drietal koeien heeft geslacht en gegeten (CGVS, p. 5), gaf u voor de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel aan hiermee niets te maken te hebben. Jongeren hadden een koe geslacht en gegeten en vervolgens werd u hiervan valselijk beschuldigd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dergelijke tegenstrijdigheid aangaande de kern van uw relaas volstaat op zich al om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van uw relaas. U gaf bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid immers geen overtuigende verklaring. U kwam niet verder dan het ontkennen van uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 7).

U tekende evenwel uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord nadat deze u werden voorgelezen. Verder zijn uw verklaringen over hoe u vernam dat er een klacht tegen u bestond op zijn minst opmerkelijk te noemen. Aanvankelijk wist u de naam van de dorpeling die u van de klacht op de hoogte bracht niet. Wanneer hier verder op doorgegaan werd, gaf u evenwel meteen een naam en bleek het uw buurman te betreffen (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring, kon u geen enkel antwoord geven (CGVS, p. 6). Later stelde u dat u ook van andere dorpelingen had vernomen dat de politie u zocht. Wederom gaf u aanvankelijk aan de namen van de dorpelingen niet te kennen, om vervolgens wanneer hier terug verder op werd ingegaan, plots te vragen hoeveel namen u dan moet geven aangezien het verschillende dorpelingen betreft (CGVS, p. 8). Verder is het niettegenstaande uw vrees gearresteerd te worden door de politie – die u reeds thuis had gezocht – opmerkelijk dat u eens u het nieuws vernam aangaande de beschuldiging u toch nog steeds elke nacht doorbracht in uw huis (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u ondanks uw vrees elke keer naar huis terugkeerde, bracht u de weinig overtuigende verklaring dat de politie 's nachts niet komt (CGVS, p. 10). Gevraagd wat u dit laat denken, kwam u niet verder dan te stellen dat u dit gewoon denkt (CGVS, p. 10).

Verder kan ook gewezen worden op uw totale gebrek aan interesse voor het verdere verloop van uw problemen. Niet alleen probeerde u op geen enkele manier te achterhalen wie klacht tegen u had ingediend (CGVS, p. 7), u probeerde evenmin te achterhalen of u ooit officieel in staat van beschuldiging werd gesteld voor het doden van een koe, of u al werd opgeroepen door een rechtbank, of dat er al een rechtszaak tegen u is gestart (CGVS, p. 9). Uw schrik om gearresteerd te worden verschoont uw nalaten niet. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Ook uw rechtvaardiging dat u uw moeder en uw zus (met wie u nog steeds contact heeft, CGVS, p. 2) niet kan vragen om te informeren naar de huidige stand van zaken omdat u hen niet op de hoogte wil brengen van uw problemen - het doden van een koe is immers een strafbaar feit in Nepal -, volstaat in dit licht niet om uw gebrek aan pogingen om een stand van zaken te vernemen te verklaren (CGVS, p. 7). Tot slot brengt u geen enkel begin van bewijs aan ter ondersteuning van uw relaas (CGVS, p. 9).

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw relaas.

Uw documenten wijzigen voorgaande verklaringen niet. Uw identiteit en huwelijk staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij ervan wordt beschuldigd een koe te hebben geslacht. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn reisweg en de hierbij gebruikte documenten niet geloofwaardig zijn; (ii) hij in april 2016 reeds een visum probeerde aan te vragen, hetgeen de geloofwaardigheid van de omstandigheden van zijn vertrek uit Nepal en bijgevolg de algehele geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnt; (iii) zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de kern van zijn vluchtrelaas, namelijk het slachten van één of meerdere koeien, niet overeenstemmen met zijn verklaringen dienaangaande op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; (iv) zijn verklaringen over de wijze waarop hij van de beschuldiging tegen hem in kennis kwam eveneens ongeloofwaardig zijn; (v) het niet aannemelijk is dat hij nadat hij op de hoogte kwam van de beschuldiging aan zijn adres en het nieuws dat de politie hem reeds thuis was komen zoeken, nog steeds gewoon 's nachts thuis bleef overnachten; (vi) uit zijn verklaringen blijkt dat hij zich niet de moeite getroostte om meer informatie te vergaren over de tegen hem geuite beschuldiging en hij evenmin informatie kan verschaffen over de stand van zaken van zijn beweerde problemen na zijn vertrek uit Nepal; (vii) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt ter ondersteuning van zijn relaas; en (viii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) slechts zijn identiteit en huwelijk betreffen, die *in casu* niet in twijfel worden getrokken.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in (een deel van) zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo stelt verzoeker in zijn verzoekschrift met betrekking tot zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt:

“Verwerende partij stelt dat er tegenstrijdigheden zouden zijn in de verklaringen van verzoekende partij voor de DVZ n haar gehoor op het CGVS.

Verzoekende partij benadrukt nogmaals dat zij tijdens het DVZ ‘gehoor’ niet over voldoende tijd en mogelijkheden beschikte om haar relaas uitgebreid uiteen te doen. Telkens zij wilde uitbreiden, werd zij onderbroken en werd haar meegedeeld dat zij tijdens het CGVS gehoor de details van haar asielaanvraag zou kunnen uiteenzetten.

Het is dan ook niet ernstig om thans de verklaringen van verzoekende partij voor de DVZ als voornaamste reden te gebruiken om haar asielaanvraag als ongeloofwaardig af te wijzen.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan voor het CGVS.”

Waar verzoeker stelt dat hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken onvoldoende tijd kreeg om zijn vluchtrelaas uitgebreid uiteen te zetten, dient erop gewezen dat het niet de bedoeling is van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken om het vluchtrelaas op uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteen te zetten – dit geschiedt immers tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – doch dat redelijkerwijze wel kan worden verwacht dat alle elementen die hebben geleid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming worden vermeld. Verder dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker bepaalde elementen van zijn vluchtrelaas tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet zou hebben vermeld; er wordt echter wel – terecht – vastgesteld dat verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegenstrijdig zijn met zijn eerdere verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken. Wanneer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, ontkende verzoeker slechts zijn eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4 en 7).

Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken telkens hij wilde uitbreiden, werd onderbroken en dat hem werd meegedeeld dat hij zijn vluchtrelaas kan uiteenzetten tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkt niet uit de stukken van het administratief dossier (stuk 20). Evenmin maakten verzoeker of zijn raadsman enige melding daaromtrent tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De uiteenzetting in het verzoekschrift betreft dan ook louter *post factum*-beweringen die allerminst op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht kunnen werpen. Waar verzoeker stelt dat hij volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient erop gewezen dat het louter volharden in één versie van een vastgestelde tegenstrijdigheid, deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt.

Waar verzoeker daaromtrent in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt:

"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.", komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen allerminst een ernstig verweer is. De commissaris-generaal stelde immers terecht vast dat verzoekers verklaringen tegenstrijdigheden bevatten, die raken aan de kern van het door verzoeker voorgehouden vluchtrelaas.

Verder stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Verwerende partij vindt het vreemd dat verzoekende partij telkens terugkeerde naar huis, wetende dat de politie hem zocht:

[...]

Verzoekende partij heeft getracht zo voorzichtig mogelijk te zijn. Overdag bleef zij thuis weg. Zij ging enkel 's nachts naar huis, omdat zij geen andere keus had: p. 10 CGVS".

Hieruit blijkt dat, waar de commissaris-generaal terecht vaststelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker nog steeds gewoon thuis ging overnachten nadat hij reeds op de hoogte was van de beweerde beschuldiging tegen hem en van het nieuws dat de politie hem al was komen zoeken, verzoeker in zijn verzoekschrift slechts herhaalt dat hij overdag thuis weg bleef en enkel 's nachts naar huis ging. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen volstaat op zich evenwel niet om de motivering aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing te weerleggen. Dat verzoeker geen andere keuze had dan 's nachts thuis te overnachten, kan niet worden aangenomen, temeer daar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande verklaarde dat de politie 's nachts nooit komt maar dat hij niet weet waarom de politie 's nachts niet zou komen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Voorts stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Verwerende partij verwijt verzoekende partij eveneens een gebrek aan interesse te tonen in de zaak die tegen haar bezig is in haar land van herkomst.

Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor, heeft ze in Nepal enkel nog een zus en haar moeder. Zij zijn niet op de hoogte van de problemen van verzoekende partij en zij wil hen hier ook niet mee belasten. Voor de rest heeft verzoekende partij niemand anders die voor haar de zaak zou kunnen opvolgen: p 10 CGVS".

Opnieuw herhaalt verzoeker hier zijn eerdere verklaringen, hetgeen op zich evenwel niet volstaat om op de motivering in de bestreden beslissing aangaande deze verklaringen een ander licht te werpen. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker zich terdege tracht te informeren aangaande zowel de beweerde beschuldiging die tegen hem zou zijn geuit als over de verdere evolutie van zijn beweerde problemen sinds zijn vertrek, *quod non*.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt:

"Verwerende partij is in de thans bestreden beslissing nooit ingegaan op de effectieve vrees van verzoekende partij om terug te keren naar Nepal.",

Gaat hij volledig voorbij aan de uitgebreide en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die wel degelijk de kern van verzoekers vluchtrelaas betreft. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER